

עין משפט
נר מצוה

ו א מיי פֿיר מ'הלטות שבת הלכות
ג סמך לאזין פֿה טושי'ע ייד
ס' קנה ספֿיק ד'
ז ב מיי פֿיר מ'הלטות עבדים
ה' א טושי'ע ייד ס' ק' רפון
ספֿיק פ'
ח ב מיי פֿיר מ'הלטות כבודות
ה' א וספֿייב מ'הלטות כבודים
ה' מ'ן סמך עשין קמה טושי'ע
יד ס' שבת ספֿיק ד'
ט ז מיי פֿיר וספֿי וספֿי טושי'ע שס
ספֿיק ג'

ה אור הש

1. קדש לי כל בכור פטר כל
רחם בבני ישראל באדם
ובבהמה לי הוא: שמות י' ב'
2. כל פטר רחם לי וכל מקנה
תזכר פטר שור ושה:
שמות ל' יט'
3. והצגתם כל פטר רחם לי:
וכל פטר שער בדקה אשר
יתנה לך והקריבם לי:
שמות י' יב'

מוסף רש"י

עד עשרה ברמיה דוקא אר
לאר דוקא. דלוי צפו מיה שפי
קטנון לוי עד דמרחי אורחא
דמחא הוא דנקט (יט' ע"ד)
קנפיה טפי יחד. מכדי דמיה
איה לך לקטנון פשוט הענד דמיה
אל. הוייל וועמען פשוט דמיה
איה הוא און כון אלל כדי דמיה
למח (קטנון מ' עד ק' פ"ו)
בחרו מ' מילתא דלא
שכיחא איה. משיכחו לעיני
כניכס (טס'). טריפא אינה איה.
און טופס נהיות (חזקוני ע"ד).
טריפא איה. בחולין (ט'). אמרו
לו ואלה הנה מתקדמות ששים
ועל כנים (טס').

יפה מקובצ

[illegible]

এ

ורבי יודור סב בוליה כבוד משמע. מימה פ' כסוי הדס (חולין דף פה. ושם) אמר איפכא רבי יהודה אומר דמו מקאט דמו ורבען סבא כל דמו ופירש' יהיא זמזום דדס כולו דס שמעמ מכר רחמנא רמי מקאט דמו כדאמר הכא כח כל דאפי' כל דהו וקשה דהאס דריש רמי דמחל וקטע ועוד לפי מיה דהאס דריש רמי (כ"ר)

יהודה כדפרשת פ"ק דגיתין (דף י"א:)
ד"ה אחר קשה הלכתא אהלכתא דאון
הלכה כר' יהודה דהכא כדאמר כמאן
לית דמי לשל ר' יהודה דלמאן שפותות
עובד כוכבים חייבת על כן יתכן לפרש
לדאן לנמות אלף מה שהשי"ס מדמה
כסחיא כדנחלה אפי"ן מקתת תחלים דר'
הנל על יתמונא וינמות דף נט.) ובפרק
אלמנה נזונת (מכות דף י"ז:) מדמה
להו לפרוטות דמקתת כסף ככל אחר
דנחלו דמו אהדיי (י"א: עין אחר
כשנמנעו תחלים ושמחירו מקתת
כאלו נשמירו כולן וכן כסף כחובה
לשאר מקתת יס לה מוונות כאלו נשאר
כול (י"א) ויס מקתת דנשות שצין להשוות
להו אפי"ן מנכס שוה דפגני ר' אלעזר
ורבנן פ' אלוט ואלט בנו (חולין דף ע"ט:)
ופ' יהודה (סס דף קנ"ג.) ופולגנא
לדני הירושן כן בחירא ורבנן (פולגנא
ואפי"ן נגוה היא) דדמו לשך דהכא לא
מקשה הא דפוקין הכא דלא כר' יהודה
והתם קאמר לית דמי לשל דר' שמעון
לדאמר לא אמרין מקתת כסף ככל כרנן
לדאדריה סייעתא דהלכתא כדבנן
דכוסות מקתת כבור שמעתי אז לאו כל
דכוסות מן תחלים כדנחלה כדמשמע
עוד י"ל דלא מקשה דר' יהודה דאמר

יהודה משום דסתמא דקרא איירי
 כהם בהמה שכן שלחן ואין לעבד
 כוכבים אשתופת כהן הלכן אי לאו כל
 מוקמי ליה לקרא כוליה כבור אי נמי
 משום דכתיב (דמכד ג) כל כבור
 בישראל ובישראל משמע כוליה כדאמר
 פסח מלות חילא (יבמות דף קד.) ולענין
 חילא עד חילא איזי וזמנא מישאלא
 אכל בעלתא משמע שפיר מקאט^ו
רב חסדא אמר דבר שעושה אותה
 נבלה אמר דבר שעושה
 אותה טריפה. פ"ק דממורק (דף טז.)
 גרים איפסא גבי אומר גרגלה של וז
 עולה ומבשרות הפסות היא וז והיא
 דעה עיקר דלמר רב חסדא מודה
 רבי יהודה דכבר שפועה אשתא טריפה
 רבא אמר דכבר שפועה אותה נבילה
 רב שמא אמר דכבר שמתה (טז.) כו' מד
 מוסק דאכרייה ובעינן וז חסדא דלמר
 הכי רב הונא אורי רב תלמוד מוסק
 טריפה דכא מוסק נבילה והי"ג המפלת
 (יז. כ.) בני יוץ טעוס עד לארטיבה
 וזה מוסק עד טעורו והא דלמר דכר
 הכס^ו יאטעו נקוב וזה טעמה לידה
 אפי"ג דכר נבא כשמתא לפי שהוא
 כמר רב חסדא לא קשה דכר אדריא
 הכס דלע"ג דזשעו נקוב טריפה (וזה)
 חסדא דלמך (כ.) לארטיבה
הא רב הונא ורב חסדא ורבא א
 פ"י. הא פשיטא דרב חסדא
 ורבא פליגי אלא הי"ק הא דרב הונא
 לא פליגי אדרב חסדא ורבא

וְלֹא טָרַפָּה אֶלֶּא מֹס קַל בַּעֲלָמָא פְּטוּרָה מִן הַבְּטוּרָה:
הָכִי

[illegible][illegible]

הלוקח עובר חמורו פרק ראשון בכורות

מאי לא אבהם. קאי הא דקמיין קונסין אותו דקנסין ליה לפדות הבהמה אלאה מכר את הבהמה לעובדיה דקבלה אינה אלא לעוברין קנסין ליה בין לרבי יהודה בין לרבנן דרבנן לא פליגי עליה דר' יהודה אלא לענין בצורה: לא אטובר. קנסין ליה שכר היה בצמיעה ומכרו

לגמרי אכל עובדין שעמדה להעביר
לא איכפת לן: דוקא נמי. דלעובר
קמי' דחקיני נטין כל דמיו לסתן וזי
אבהמה עבד מלוי עבריהם: מסייע
ליה. ה"ל דקמי' קונסין: או ללא
דוקא. דלל קונסין ליה כולי ה"ל. אי
נמי עפי' מהכר קונסין ליה אם ע"פ
העובד כוכבים ממלכה: כן: פ"ט.

לוי ה' המוכר עבדו
 אותו עד מאה בדמי
 ויומא מפקע ליה
 אמר ריש לקיש
 כוכבים קונסין אותו

דוקא. גלגלסא נחרא גרסי' בעבד עד
עשרה דמיו אלמא מלאה דבהמה לאו
דוקא דהא עבד דמסקע ליה ממלכות
ולא קנסין עבד עשרה: **שמי עבד.**
להכי לא קנסין ליה טפי משום דכי
פריך ליה לא הדר ליה למריה דקדש
מתכנס טיבין (דא דמג): המוכר עבדו
לעבד כוכבים לא למרות: וקפריך
בספא מ"ע. קנסין ליה טפי משום
הדירה ליה: ה"ג ואיכא א"ר ליקנסיה
טפי חד. כדי שיעור דמיה ליקנסיה
טפי חד. משערה כדי בחמי הדירה ליה
אינו נשכר אללא כדי דמיה וקנסא לא
הוי אללא ה' הלך למי י"א בדמיה ומו
לא: כל כבוד. בישראל. דבגן סברי א'
הא כתיב כבוד ישראל הוה משמע
אפילו מקלם כבוד ישראל הוי חביב
בבשרה: למלוי' אסא. עד דליהוי
כוליה ישראל: גררועי. דכל משמע
כל דכו מכו לשפתחן אין כל ציות
(מלכים ב' ד'): אפי' אונא. אפי' נמי
שופות לעבד כוכבים אללא כחון
הכבוד אינו קדוש: ולימא ליה. כדי
לעבד כוכבים: שקיל אונג וויל. דאי נמי
לא כל כבוד עמו יתן לכהן: נבילה.
כגון שיש חלק לעבד כוכבים ביושע או
בגברתא שני הויאלי ויחיותא צדיה
לעבד כוכבים חביב כחון דהוי מלוי
דעבד כוכבים: טריסא. בגון מנה
הארכינה ולמעלה: במאי קמיפלגי.
רב חסדא ורבא: רבא סבר טריסא
זינא חיה. הלך כחון דהוי כולה
חיה כוכבים דמי: ורב חסדא סבר
טריסא חיה. הלך לא חשיב (א) אללא
דבר שעושה אותה נבילה: לא פליגי.
רב חסדא ורבא עליה דרב הונא אללא רב
חסדא ורבא פליגי: (א) שיהא ע"א אי
חלק לעבד כוכבים בנכסו עמו או אפי'
כחון אינו קדוש: בשמו. או נבילות
או טריסות: כל מקדש חסדא. אם כל
המקדש שקל חסדא אם יהא שקל וכל
קדשינו דמתרגומין דיכירי תקדיש:
מסקין לה. אכולהו: שגר כהמה שגר
בכמה. שגר במניי כהמה שדעין
כל הגיע ומנו ללשא. ל"א שגר כהמה
מ"א כהמה משגרת ומשגלת. אלמא

אע"ג דלא בני חומא זינהו קדשי הכא נמי אי נמי הוה ליה לעבוד כוכבים ביה דבר שמושה אומר ונבילה ליקדוש חלק הישראל אע"ג דלאו בר חומא הוה: 'אפי' מוס קל. ואפי' אין לעבוד כוכבים שומפות אלף באונה שאם היה נוטל חלקו אינה לא נבל

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' עד פשרה בדמיו
מברה: (ב) שם אחר ר' יוחנן
ושנים מקרא אחד: (ג) רש"י
ד"ס ורב חסדא וכו' לא חשיב
דעובר כוכבים אלא: (ד) ר"ה
לא פליגי וכו' פליגי הק"ד ואח"כ
מ"ה זו אם יש:

רבינו גרשום

מאי לא. האי דקתני אצ"ט
שאני שרוא בהמה קא דאן
נחתין לו בקבלה למחצית
(שטר) (חולד) והיה לר' יהודה
דאן מוכרין בהמה לעברה:
אז אשכח במוט. דאני רשאי
דיקון דמעוברת היא כשנוגעת
לו בקבלה אשכח מוט עובר.
אבל א"א איתא מעוברת ורועה
למכור לעובר אפילו א"א דיעין:
דיקא נמי דקתני אותו וכדמי
אז אשכח ר' יהודה קא ליכא
למשמע לר' יהודה א"א מוכר
בהמה לעוברת א"א: אה
דקתני קונסין וכו' מסייע ליה
בד ששעון בן לקיש: אה דקתני
עד שעון ברמיז דקא אה

[illegible]

עשרה וזו לא דשאני עבד ולא
הדר ליה ברעונו אצל ישראל
וכו ומאחר שמכרו רבו לעובד
מוכבים שזנא את רבו ולא בעי
למהדר ליה הלכך לא קנסינן
ליה לרבו טפי אלא עד עשרה
בדמיו. ומתבין בהמה מ"ט
אמרנו דעד מאה בדמיו משום

דקא הדרא הבהמה לרבה דלא
 דלימרוק לה (אפי' טפי ממאה) נט
 דלא שכיחא הוא דלינבן איניש
 עשרה ובהמה שכיחא דרובא וגור
 כבהמה משום דהדרא; קרש לי כ
 כוליה. ככור לי ישראל לא שכיחא
 האי דנחביב כל למלויה דעד דלה
 שקול אונק' וזיל. ויהיב לככור לא
 העוקק (עם) [עד] החלל כנזיל ו
 טריפה לא רח פיה אייב חמא
 אמר להו רב חסדא. ודא פליגי ד
 חזוין וכלה גמורא קרש בככור